Legea judecății părtinitoare

On Martie 10, 2010

Când echipa pierde, de obicei singurul care are de pătimit este liderul, chiar dacă nu întotdeauna el este vinovat.

După părerea mea, cel mai bun antrenor român de fotbal al tuturor timpurilor este Victor Pițurcă. El a pregătit două din cele mai mari echipe de fotbal din România, Steaua București și Universitatea Craiova. A pregătit echipa națională în 62 de partide obținând numeroase victorii. A reușit calificarea României la Campionatul European din 2000 și din 2008. Fără îndoială reprezintă un adevărat exemplu pentru ceilalți, este unul din acei antrenori care știe pe ce buton să apese ca să se facă admirat și lăudat.

Însă atunci când vine vorba de leadership, nimic nu rămâne bătut în cuie. Anul trecut, în 2009, Comitetul Executiv al FRF a hotărât să întrerupă colaborarea cu selecționerul Victor Pițurcă, acesta fiind demis în urma rezultatelor slabe ale echipei naționale a României la Cupa Mondială, în locul lui fiind numit Răzvan Lucescu.

Într-un fel mă așteptam să fie demis, și pot să spun că îmi pare rău. Fără îndoială Pițurcă a fost și este în continuare un antrenor talentat. Dar, din păcate, eșecul echipei române de fotbal a reprezentat o dovadă grea împotriva lui. Greu s-ar fi putut scutura el de toate învinuirile ce i s-au adus. Căci atunci când te-apuci de-o treabă trebuie să o faci serios și să obții rezultate excepționale. Pe oameni nu-i poți amorți cu cloroformul făgăduielilor, orice justificare fiind cu totul inutilă.

Leadership: Îți studiezi parcursul plin de reușite într-o oglindă prin care Creatorul se privește pe sine?

Ce avantaje credibile prezintă leadershipul tău? Prezintă avantajele materializării ideii conform căreia cheia succesului este să extinzi mereu ceea ce ai înfăptuit?

În leadership, creatorul este un permanent etalon al modului în care omul trebuie să-și gestioneze procesele de luare a deciziilor dincolo de momentele de flux și de reflux ale parcursului său. El își reprezintă triumful chiar și după momentul ascensiunii lui, prin meritul de a-și regăsi respectul de sine și motivația de a se simți util prin comparație cu rezultatele obținute pe parcurs.

Realitatea e că oamenii te respectă și te admiră atâta timp cât le satisfaci așteptările, atâta timp cât oferi ce ai mai bun, atâta timp cât le asiguri succesul sau atâta timp cât prezinți credibil suficiente avantaje pe care le-ar putea obține avându-te pe tine în fruntea lor. Ei te susțin și te iubesc deoarece cred că ai sânge în tine și ești capabil să faci față tuturor provocărilor poziției înalte pe care o ocupi.

Leadershipul este efectul unei culori intense (actualizată ca trăire interioară) dintr-o imagine imperfectă.

Trudesc cu toții alături de tine sperând că vei putea obține rezultate palpabile. Dar dacă pierd, în acel moment de criză, de furie oarbă, ei uită complet de tot ce-ai făcut pentru ei, de toate succesele pe care ți le datorează, de toate strădaniile pe care le-ai depus în perioadă anterioară pentru binele lor. Şi nu-ți mai acordă o altă șansă.

Oare Pițurcă și-a meritat „pedeapsa” pentru eșecul naționalei? Nu cred, jucătorii poartă și ei o mare parte din vină. De fapt, din momentul în care meciul începe, soarta atârnă în mare măsură de voința jucătorilor și talentul lor. Iar dacă, într-un meci decisiv, unul sau altul șutează în bară sau are ghinionul să-și dea un autogol, ce vină are antrenorul? În fotbal ai nevoie întotdeauna de o doză mare de noroc.

Leadership: Ai puterea să mergi contra curentului pentru a arăta publicului ce ascunzi valoros în tine, nu ceea ce se vede in imaginea pe care o creeaza altii despre tine?

Întărește-ți inima ca să înfrunți adevărul. În leadership, dacă pierzi, rareori ai dreptul la revanșă. Rareori ai șansa să dovedești că ești nevinovat și că ai fost învinuit pe nedrept. În leadership poți fi înălțat până la cer într-o clipă de oamenii din jur, ca apoi, tot aceștia să te coboare până în adâncurile cele mai negre.

Degeaba ești ambițios, degeaba deții talentul, motivația și energia pentru a conduce o echipă, dacă aceasta pierde - membrii ei, fiind dezamăgiți de eșecul lor, vor da vina pe tine, pentru că tu i-ai condus. Iar pentru că n-ai făcut în așa fel încât echipa să câștige, deși ai avut autoritatea de a lua decizii, de a stabili strategii, de a face schimbările necesare, de a critica, de a organiza, de a judeca și hotărî cu mintea și cu sufletul, de unul singur, ce este mai bine pentru ea, trebuie să plătești.

În consecință ei vor strânge toate probele posibile ca să înceapă judecata - propria lor judecată - al cărei scop este înlăturarea ta rapidă de la conducerea echipei. Şi nu te poți opune. Din păcate nu te poți lupta cu slăbiciunea ființei umane, nu-i poți convinge pe oameni că fac o mare greșeală atâta timp cât ai avut libertate totală în acțiuni, în alegerea jucătorilor și în modul în care i-ai antrenat, iar ei te-au urmat și te-au ascultat supuși.

Leadership: Ești pregătit pentru încercarea care te așteaptă în cazul când piezi, în contextul în care psihologia responsabilității tale față de imaginea pe care o dobândești depinde de modul în care îți exprimi angajamentul față de valorile unui anumit parametru de interes?

Înainte să ajungi lider pregătește-te pentru încercarea care te așteaptă în cazul în care pierzi. Când miza e mare, nu există decât învingători și învinși. Dacă vrei să nu ajungi să fii privit cu dușmănie, dacă vrei să nu deștepți în oameni o cumplită furie, dacă nu vrei să fii demis, atunci trebuie să dai dovadă de acea energie necesară unui lider, de tenacitatea care rezistă și duce totul până la capăt. Numai dacă insiști asupra rezultatelor și obții mereu victorii îți poți păstra afinitatea față de oameni.

Abilitățile pe care le ai nu fac din tine un campion. Ești campion numai atunci când câștigi admirația și respectul oamenilor pentru o lungă perioadă de timp. S-ar putea să ai un succes fulminant, dar la un moment dat să te blochezi și să eșuezi. Dacă dorești din răsputeri să te menții pe o poziție înaltă, fă tot posibilul să nu dai greș. Căci o funcție înaltă presupune multă responsabilitate și din momentul în care ai obținut-o te vei afla tot timpul pe muchie de cuțit. Totul va fi minunat până la primul mare eșec când, aproape sigur, poziția ta se va nărui.

Valorile parametrului de risc al interesului pe care îl manifești pentru un anumit domeniu corespund cu modalitatea ta de ancorare la sentimentul de respect față de învinuirile ce ți se aduc în caz de eșec. În fotbal nu ai dreptul să învinuiești publicul pentru prestația echipei tale. Publicul cere doar victorie. De aceea, părerea "tensionată" a publicului despre performanța echipei tale este un parametru de risc ce nu trebuie scăpat din vedere atunci când faci evaluarea factorilor de decizie asupra revizuirii statutului tău de antrenor.

Atitudinea de stimă față de sine este dată de abilitatea de a-i accepta și înțelege pe ceilalți oameni, în rimtul firesc al interesului acordat pentru menținerea unității echipei pe care o formezi și pe care pui preț.

Concluzie: De cele mai multe ori oamenii judecă pe alții după rezultatele palpabile ale activității lor având în mare măsură o componentă părtinitoare. La o analiză atentă, lucrurile s-ar putea să stea altfel decât la prima vedere. De aceea se impune periodic o evaluare competentă și atentă și chiar o analiză de situație. Ideal ar fi că însuși liderul să inițieze această evaluare și neapărat să-și facă o autoevaluare căci așa cum spunea un poet anonim:

Nu ai fost zeu și nu vei fi.

Şi nu-ți închipui vreodată că ești perfect,

Căci Dumnezeu nu a creat duplicate.

Source: https://neculaifantanaru.com/legea-judecatii-partinitoare.html